

Arrest

nr. 302 015 van 21 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 4 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 6 oktober 2019. Hij verzoekt op 9 oktober 2019 een eerste keer om internationale bescherming. Op 29 september 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het beschermingsverzoek en aan verzoeker wordt internationale bescherming geweigerd. Het door verzoeker tegen deze beslissing ingestelde beroep wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. X van 11 februari 2021. Verzoeker keerde in maart 2021 terug naar Georgië

1.2. Op 15 september 2022 verzoekt verzoeker een tweede keer om internationale bescherming. Op 21 augustus 2023 beslist de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek. Dit

is de thans bestreden beslissing, die op 22 augustus 2023 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgische staatsburger te zijn. U werd geboren op 29 januari 1999 in Tbilisi. Uw biologische vader, S. S., verliet u en uw moeder (K. L., OV: x.xxx.xxx; CGVS: xx/xxxxx) toen u nog een baby was. Uw moeder ontmoette uw stiefvader die u mee opvoedde en die u als uw vader beschouwt. Toen u zes of zeven jaar oud was verhuisden jullie tezamen naar Gurjaani. Uw moeder en stiefvader kregen tezamen ook een zoon, uw halfbroer, O. N. (°07/11/2006; OV: x.xxx.xxx). U werkte de laatste twee jaar als fietsenhersteller in een fietsenwinkel.

Op 18 oktober 2018 overleed uw stiefvader aan hartproblemen. Ongeveer een kleine maand later werd u opgebeld door een onbekend nummer. Het bleek uw biologische vader te zijn die graag terug in contact wou komen. U besloot hem nog een kans te geven en sprak gedurende twee weken bijna dagelijks met hem af. Op een dag kwam u echter thuis om te ontdekken dat uw biologische vader zonder te verwittigen bij u thuis was gekomen en ruzie maakte met uw moeder. U vertelde hem dat u hem niet meer wou zien en zette hem uit het huis. Drie dagen later stond hij echter opnieuw aan uw deur. Ditmaal probeerde hij uw moeder te wurgen en u vertelde hem dat u niets meer met hem te maken wilde hebben. Sindsdien begon uw biologische vader jullie overal te achtervolgen. U zag hem onder andere rondhangen aan uw huis en aan uw werk. Uw moeder diende een klacht in bij de politie, waarna u uw vader een week lang niet zag. Na een week dook hij echter terug op. Hij probeerde uw broer te overtuigen in zijn auto te stappen onderweg naar school en schopte een scène op uw werk. Uw moeder en broer gingen in de kerstvakantie bij haar nicht wonen. Toen zij na de kerstvakantie terug thuis gingen wonen, merkte uw broer wanneer hij naar school ging dat hij nog steeds gevolgd werd door uw biologische vader en kwam uw vader opnieuw bij jullie thuis langs om de ramen in te gooien. In februari 2019 besloten jullie dat jullie niet langer in Georgië konden blijven. Uw moeder en broer gingen opnieuw bij haar nicht wonen en uzelf logeerde afwisselend bij verschillende collega's en vrienden. Op 12 maart 2019 reisden u, uw moeder en uw broer met het vliegtuig naar Frankrijk.

Jullie dienden een aanvraag tot internationale bescherming in bij de Franse overheid op 19 maart 2019, maar kregen een negatieve beslissing. Ook jullie beroep tegen deze beslissing werd afgewezen. Tijdens jullie verblijf in Frankrijk vernamen jullie van jullie familie en uw collega's in Georgië dat uw biologische vader bij hen allen langskwam om naar uw verblijfplaats te vragen.

Na de negatieve beslissing in Frankrijk, besloten u en uw moeder samen met uw broer verder te reizen naar België, alwaar jullie aankwamen op 5 oktober 2019 en een verzoek indienden tot internationale bescherming bij de bevoegde asielautoriteiten op 7 oktober 2019. Op 1 oktober 2020 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Het beroep werd verworpen door de RvV op 11 februari 2021. U tekende geen cassatieberoep aan.

Op 24 maart 2021 keerde u omwille van de weigering van uw eerste verzoek om internationale bescherming terug naar Georgië. U verklaarde dat u na twee weken in Georgië een conflict met uw oom kreeg omwille van de seksuele oriëntatie van uw moeder. Uw moeder voelde zich immers aangetrokken tot vrouwen en uw oom had dat vernomen toen u via de telefoon met uw moeder, die in België verbleef na een weigering van haar eerste verzoek om internationale bescherming, aan het spreken was. U bleef verder lastig gevallen worden door uw oom van wie u bijna dagelijks klappen kreeg. U verklaarde verder dat ook de familie van uw overleden stiefvader had vernomen over de seksuele oriëntatie van uw moeder en ze weigerden u soms de toegang tot het appartement van uw moeder, dat eerst eigendom was van uw stiefvader. In juni 2022 hebben de zus van uw stiefvader en haar man, een criminele autoriteit, u in uw appartement geslagen en uw vrouw op de grond geduwd. Uw vrouw werd daarbij gewond. U beweerde ook verder lastig gevallen te worden door uw biologische vader die u wilde zien maar u weigerde dit. U verklaarde ten slotte nog dat u in 2017 een auto-ongeval had waarbij twee vrienden van u verwondingen hadden opgelopen. Eén van die vrienden had een hoofdtrauma opgelopen en ontwikkelde een psychische stoornis. De vader van die vriend, een politieagent, vond nu dat het allemaal uw schuld was. Die vader viel u lastig en dreigde ermee u in de gevangenis op te sluiten. Omwille van al deze problemen bent u, samen met uw echtgenote, A. K. (O.V. x.xxx.xxx), waar u op 15 december 2021 mee was gehuwd, in

september 2022 vertrokken uit Georgië en bent u opnieuw naar België gereisd. U vreest bij een terugkeer naar Georgië gedood te worden. U diende daarom op 15 september 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw echtgenote diende op dezelfde dag een eerste verzoek in.

Ter ondersteuning van uw tweede verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: uw huwelijkscertificaat (origineel), het rijbewijs van uw vrouw (origineel), een attest van een verwonding die uw vrouw opliep en een foto van een verwonding aan een hand (kopie), een attest van de politie dat bevestigt dat u betrokken was bij een autoaccident op 8 maart 2017 (kopie), getuigenverklaringen (kopie) van uw schoonmoeder en van uw schoonzus en een foto van hun identiteitskaarten, en verzoeken om informatie (kopie) gericht tot de politie van uw schoonmoeder en van uw schoonzus.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Wat betreft uw huidig verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het commissariaat-generaal werd afgesloten met de beslissing dat uw verzoek kennelijk ongegrond is, omdat onder meer de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk was aangetast door de volatiliteit van uw verklaringen met betrekking tot de volgorde van de verschillende vervolgingsfeiten, door het gebrek aan informatie die u heeft over uw eigen biologische vader, alsook door het gebrek aan logica in het gehele verhaal dat uit uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming naar voor kwam. U ging tegen de beslissing van het CGVS in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Uw beroep bij de RvV werd in het arrest van 11 februari 2021 verworpen. U ging hiertegen niet in cassatieberoep bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen verdere beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Ten eerste dient met betrekking tot de verklaringen over uw problemen met uw biologische vader, die u lastig viel en u, toen u terug was in Georgië, wilde zien zonder dat u dit wilde en heeft geprobeerd u, zonder succes, in een auto te krijgen (CGVS, S., 28.11.2022, p. 6), te worden opgemerkt dat deze verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet, waarbij u toen aangaf dat

uw biologische vader uw moeder fysiek heeft aangevallen en u, uw moeder en uw broer achtervolgde. Er dient erop te worden gewezen dat het CGVS uw vorig verzoek, zoals hoger reeds aangegeven, heeft afgewezen omdat onder meer de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk was aangetast door de volatilititeit van uw verklaringen met betrekking tot de volgorde van de verschillende vervolgingsfeiten, door het gebrek aan informatie die u heeft over uw eigen biologische vader, alsook door het gebrek aan logica in het gehele verhaal en dat deze beoordeling door de RvV werd bevestigd. De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen kunnen dan ook geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Ten tweede dient erop te worden gewezen dat, met betrekking tot uw verklaringen over de problemen met de familie van uw moeder, in het bijzonder met uw oom, de broer van uw moeder, waar u de eerste twee weken verbleef toen u terugkeerde naar Georgië, inconsistenties kunnen worden vastgesteld in uw verklaringen bij het CGVS en tussen uw verklaringen bij het CGVS en de verklaringen van uw moeder bij het CGVS. Zo verklaarde u op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw oom, de broer van uw moeder, u mondeling beledigde en u een paar keer heeft geprobeerd u fysiek te raken, nadat duidelijk was geworden, na twee weken in Georgië, dat uw moeder een andere seksuele oriëntatie heeft en op vrouwen valt. Dit gebeurde als u naar uw appartement ging, uw oom woonde immers in hetzelfde gebouw (CGVS, S., 28.11.2022, p. 5). Wat verder tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde u dan weer dat uw oom u bijna dagelijks heeft geslagen (CGVS, S., 28.11.2022, p. 8). U verklaarde aldus dat u, al dan niet vaak, te maken had met de broer van uw moeder die u fysiek probeerde te raken of u ook effectief sloeg, afhankelijk van de versie van de beweerde feiten die u gaf bij het CGVS. Met de andere twee broers van uw moeder had u geen contact gehad nadat u was teruggekeerd naar Georgië vanuit België, na de weigering van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Uw moeder daarentegen vermeldde op geen enkel moment dat die oom, waar u twee weken verbleef, u fysiek zou hebben belaagd of dit zou hebben geprobeerd, zoals u beweerde. Uw moeder beweerde immers dat, nadat u op straat werd gezet door uw oom, de broers van uw moeder u niet meer hebben gecontacteerd, noch gezien en verder niets meer zou zijn gebeurd (CGVS, KA., 11.05.2023, p. 11). Dit staat toch wel in schril contrast met uw beweringen dat uw oom u fysiek probeerde te raken of ook effectief vaak, bijna dagelijks, heeft geslagen. Voorgaande vaststellingen halen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas met betrekking tot uw beweerde problemen met uw oom, de broer van uw moeder, dan ook volledig onderuit. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat het opvallend is dat er bijzonder weinig coherentie is in uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote over de beweerde problemen die u had met de broer van uw moeder. Uw echtgenote verklaarde dat uw oom u aan het pesten was, hij zat u op te jagen, meer te provoceren. Uw echtgenote wist helemaal niet dat u door uw oom ook fysiek werd aangevallen (CGVS, KU., 28.11.2022, p. 4). Dit is toch wel opvallend indien u beweerde dat u bijna dagelijks werd geslagen. We mogen immers toch redelijkerwijze verwachten dat u uw vrouw zou hebben verteld over de problemen met uw oom en uw vrouw in grote lijnen op zijn minst op de hoogte is van die fysieke aanvallen, zeker wanneer u dat zelf aangaf als een van uw asielmotieven.

Ten derde dient met betrekking tot de problemen met de familie van uw overleden stiefvader te worden opgemerkt dat er een ernstige tegenstrijdigheid vast te stellen is tussen uw verklaringen en die van uw moeder. U haalde immers aan dat, ergens in juni 2022, de zus van uw stiefvader en de criminele man van die zus jullie appartement zijn binnengevallen en u hebben geslagen en uw echtgenote hebben geduwd, die daardoor is gewond geraakt. Uw echtgenote viel op glas en verwonde zich aan haar hand (CGVS, S., 28.11.2022, p. 6-7). Uw moeder wist daar echter niets van. Ze verklaarde dat er door de familie van uw stiefvader, haar overleden man, geen fysiek geweld is gebruikt tegen u. Bijzonder opvallend daarentegen beweerde uw moeder dat de familie van uw vriend, die gewond geraakte in het autoaccident, bij jullie thuis in uw woning was binnengedrongen, en dat er toen een incident is gebeurd waarbij tegen u geweld is gebruikt en waarbij uw echtgenote verwond geraakte aan haar hand (CGVS, KA., 11.05.2023, p. 11). Deze vaststelling doet dan ook in heel ernstige zin afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas met betrekking tot de beweerde problemen met de familie van uw overleden stiefvader.

Ten vierde verklaarde u ook nog dat u in 2017 een auto-ongeval had waarbij twee vrienden van u verwondingen hadden opgelopen. Eén van die vrienden had een hoofdtrauma opgelopen en ontwikkelde een psychische stoornis. De vader van die vriend, een politieagent, vond nu dat het allemaal uw schuld was. Die vader viel u bij terugkeer naar Georgië lastig en dreigde ermee u in de gevangenis op te sluiten. Zo werd u ook een paar keer tegengehouden met de scooter waarmee u zich in het kader van uw werk verplaatste door een politiepatrouille. De politiepatrouille probeerde uw scooter af te nemen (CGVS, S., 28.11.2022, p. 6). U vertelde echter niets over fysieke belaging of aanvallen door de vader van die vriend

of door andere politiemannen. Uw moeder daarentegen verklaarde, zoals hoger aangegeven, dat de familie van uw vriend, die gewond geraakte in het autoaccident, bij jullie thuis in uw woning was binnengedrongen, en dat er toen een incident is gebeurd waarbij tegen u geweld is gebruikt en uw echtgenote verwond geraakte aan haar hand (CGVS, KA., 11.05.2023, p 11). Deze vaststelling ondergraaft ook de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag voor wat dit asielmotief betreft. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u ook geen bewijzen aanbrengt die erop zouden wijzen dat het afnemen van die scooter meer is dan het resultaat van een reguliere controle van een voertuig.

Ten slotte dient het CGVS op te merken dat zelfs indien uw asielmotieven geloofwaardig zouden zijn, *quod non in casu*, die dan ook nog ongegrond zijn. U heeft het immers helemaal niet aannemelijk gemaakt dat u alle redelijke van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Immers, met betrekking tot de vier asielmotieven die u aanbrengt, en die hoger werden besproken, moet worden opgemerkt dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U bent niet naar de politie geweest om u te beschermen tegen de broer van uw moeder, tegen de familie van uw stiefvader of tegen uw biologische vader. U gaf aan dat het helemaal geen zin had om naar de politie toe te stappen. De politie zou immers samenwerken met de criminele autoriteit, waar u ook problemen mee had. Dit kan echter helemaal niet als een verschoning worden gezien om de politie niet te contacteren. Uw verklaringen dat de politie samenwerkt met de criminele autoriteit is immers louter een blote bewering, waar u niet het minst bewijs voor aanbrengt. U contacteerde evenmin een advocaat om te zien wat u kon doen in uw situatie. U verklaarde geen tijd meer te hebben gehad om een advocaat te kunnen raadplegen. U heeft ook geen andere stappen gezet om uzelf te beschermen (CGVS, S., 28.11.2022, p. 12-13). Daarnaast heeft u ook geen stappen gezet om u te beschermen tegen de vader of de familie van de vroegere vriend met gezondheidsproblemen door het autoaccident. U heeft zich ook niet geïnformeerd om te zien of er een mogelijkheid was om een klacht in te dienen tegen de vader van die vriend, een politiemann. U heeft ook geen advocaat geraadpleegd in dit verband. U zou geen stappen hebben kunnen zetten omdat die man zelf bij de politie werkt (CGVS, S., 28.11.2022, p. 13). Het CGVS wil u er in dit verband dan ook op wijzen dat zelfs indien uw belagers effectief voor de politie werkten moet worden opgemerkt dat handelingen van individuele ambtenaren van veiligheidsdiensten niet kunnen worden gelijkgesteld met een georganiseerde vervolging en/of het toebrengen van ernstige schade door de Staat of op het niveau van de Staat. Een dergelijk persoon is geen vertegenwoordiging van het hele machtsapparaat van Georgië en derhalve volstaat uw uitleg niet om het niet inroepen van bescherming van de autoriteiten te rechtvaardigen. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw huwelijkscertificaat en het rijbewijs van uw vrouw attesteren enkel uw identiteit en die van uw echtgenote, die niet ter discussie staat. Het attest van een verwonding die uw vrouw opliep aan haar hand en de foto van een verwonding aan een hand zijn inderdaad een indicatie van een specifieke verwonding aan de hand van uw vrouw. Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. De foto van een verwonding aan een hand kan ons evenmin iets vertellen over de context waarin de verwonding werd opgelopen. Het attest van de politie dat bevestigt dat u betrokken was bij een autoaccident op 8 maart 2017 is weliswaar een indicatie voor het autoaccident en uw betrokkenheid daarbij maar is absoluut geen indicatie voor de door u beweerde ondergane vervolgingsfeiten, met name de dreigementen om u in de gevangenis op te sluiten en de pesterijen door de vader van een van de slachtoffers van het autoaccident. Bovendien, om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. De getuigenverklaringen van uw schoonmoeder M. G. en van uw schoonzus K. K. maken melding van een incident, een beschieting van de deur van uw huis, op 20 december 2022. Nog los van het gesolliciteerd karakter van deze verklaringen, gezien het schoonfamilie van u betreft, moet echter worden opgemerkt dat uit deze documenten niet kan blijken op welke van de door u verklaarde vervolgingsfeiten deze documenten van toepassing zijn, feiten die zelf dateren van 20 december 2022, toen u al terug in België was volgens uw verklaringen. We wijzen er ook op dat uit de getuigenverklaringen zelf blijkt dat de daders van de feiten waarop de getuigenverklaringen betrekking hebben niet bekend zijn, zodat deze documenten dan sowieso ook niet kunnen dienen tot bewijs van een van de vier asielmotieven. De foto's van de identiteitskaart van uw schoonmoeder M. G. en van uw schoonzus K. K. geven enkel de identiteit aan van de getuigen, wat op zich niet ter discussie staat. De verzoeken om informatie, gericht tot de politie, maar zonder ondertekening door de politie en zonder stempel, van uw schoonmoeder en van uw schoonzus hebben eveneens een gesolliciteerd karakter, gezien het schoonfamilie van u betreft. Er moet, zoals hoger reeds aangegeven voor de getuigenverklaringen, ook voor de verzoeken om informatie gericht aan de politie worden opgemerkt dat uit deze documenten niet kan blijken op welke van de door u verklaarde vervolgingsfeiten deze documenten van toepassing zijn. We wijzen er eveneens op dat uit de verzoeken om informatie zelf blijkt dat de daders van de feiten waarop de verzoeken om informatie van toepassing zijn niet bekend zijn, zodat deze documenten dan sowieso ook niet kunnen dienen tot bewijs van een van de vier asielmotieven.

Gelet op voorgaande, brengt u dus geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

U werd op 28 november 2022 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u afkomstig was uit een veilig land van herkomst, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

*Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en werpt hij een kennelijke beoordelingsfout op.

In een eerste onderdeel haalt verzoeker aan dat de verwerende partij geen beslissing tot niet-ontvankelijkheid kon nemen ten aanzien van hem en een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van zijn echtgenote, terwijl hun verzoeken op dezelfde feiten en omstandigheden waren gebaseerd. Volgens verzoeker kon de verwerende partij, indien zij van mening was dat de identieke gebeurtenissen die zijn echtgenote heeft verklaard een beoordeling ten gronde vereisten, zijn verzoek redelijkerwijze niet niet-ontvankelijk verklaren. Door zijn verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, ligt er luidens het verzoekschrift een kennelijke schending voor van de artikelen 48/3 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

In een tweede onderdeel buigt het verzoekschrift zich over de bescherming door de nationale overheden. Vooreerst werpt verzoeker op dat België Georgië van de lijst van veilige derde landen (lees: veilige landen van herkomst) heeft geschrapt. Rekening houdende met de factoren die het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) op zijn website vermeldt ter bepaling of een derde land een veilig land is, kan de verwerende partij niet redelijk stellen dat Georgië *"beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken"*. Verder haalt verzoeker aan dat hij ook problemen had met de vader van zijn vriend, die lid was van de politie. De zus van zijn schoonvader (lees: stiefvader) en haar man waren dan weer lid van een criminele organisatie genaamd *"Thieves in law"*, waarvan de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat dit criminelen zijn met grote autoriteit in het milieu, vergelijkbaar met een maffiabaas en met groot gezag in het milieu. Voorts herhaalt verzoeker zijn verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij zich niet kon richten tot de politie: *"Kijk, het werkt zo niet in Georgië. De advocaten, politie, procureur of rechter, dat is één orgaan. Ik heb geen enkele mogelijkheid gehad om dat te doen"*. Verzoeker beroept zich op een rapport van USDOS uit 2022 om aan te tonen dat zijn verklaringen met deze informatie in overeenstemming zijn, alsook met de beslissing om Georgië van de lijst van veilige landen van herkomst te schrappen. De verwerende partij kon volgens verzoeker dan ook niet redelijkerwijze concluderen dat hij contact had kunnen of moeten opnemen met de Georgische autoriteiten. Deze autoriteiten hadden hem immers duidelijk niet de bescherming kunnen bieden die hij nodig had. De beschikbare informatie over de situatie in Georgië lijkt verkeerd te zijn geïnterpreteerd door de verwerende partij.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de beweerde inconsistenties in het verhaal. In verband met de inconsistenties tussen zijn verklaringen en die van zijn moeder en echtgenote over de gewelddaden uitgaande van zijn oom, herhaalt verzoeker dat hij het slachtoffer was van fysiek geweld door zijn oom bij terugkeer naar Georgië toen deze kennis kreeg van de seksuele geaardheid van verzoekers moeder. Verder haalt hij aan dat, hoewel zijn moeder en echtgenote niet op de hoogte lijken te zijn geweest van het fysieke geweld, zij tijdens hun persoonlijk onderhoud duidelijk hebben verklaard dat zij wisten dat er regelmatig spanningen en ruzies waren tussen verzoeker en zijn oom. Overigens was zijn moeder in België toen al deze gebeurtenissen plaatsvonden en was zij er alleen van op de hoogte door informatie die haar zoon bereid was met haar te delen. Verzoeker stelt hij dat hij uitlegde dat hij zowel zijn vrouw als moeder wilde beschermen door hen niet de hele waarheid te vertellen over de fysieke en psychische mishandelingen waaraan hij was blootgesteld. Verzoeker en zijn echtgenote zijn getrouwd in december 2021 en het bijna dagelijkse geweld is begonnen toen hij in maart 2021, acht maanden vóór zijn huwelijk,

naar Georgië terugkeerde. Betreffende de inconsistentie tussen verzoekers verklaringen en die van zijn moeder over de problemen met de familie van verzoekers overleden stiefvader, haalt verzoeker aan dat zijn moeder verschillende gebeurtenissen had gewisseld en dat er sprake was van een misverstand van haar kant. Tevens was zijn moeder niet aanwezig bij de feiten en verwijst ze enkel naar gebeurtenissen waarvan ze gedeeltelijk op de hoogte is gesteld. Zijn moeder staat ook al enkele jaren onder behandeling van een psycholoog. In het meest recente psychologische rapport staat dat zij last heeft van geheugenproblemen en moeite heeft om gedachten van de werkelijkheid te onderscheiden en in een eerder rapport van haar psychiater staat dat zij lijdt aan een posttraumatische stressstoornis en reactieve depressie en dat zij cognitieve problemen heeft. Volgens verzoeker kan hem niet worden verweten dat hij zijn moeder van de gebeurtenissen in Georgië wilde weghouden, gelet op haar grote kwetsbaarheid en dat hij haar niet in detail over alle gebeurtenissen had verteld. De verwerende partij had de plicht om rekening te houden met de situatie van verzoekers moeder, temeer daar haar psychische toestand reeds ter kennis was gebracht van de verwerende partij. Wat deze feiten betreft, wil verzoeker er tot slot nog op wijzen dat er geen enkele tegenstrijdigheid is vastgesteld tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote, die wel degelijk bij de feiten aanwezig was.

In een vierde en laatste onderdeel gaat verzoeker in op de nieuwe elementen. Verzoeker wijst erop dat hij zijn huidig verzoek om internationale bescherming meer dan twee jaar na de afsluiting van zijn vorig verzoek indiende en na te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst, waar zich nieuwe gebeurtenissen hebben voorgedaan. Dat zo'n lange periode is verstreken, toont volgens hem aan hoe ernstig zijn nieuw beschermingsverzoek is. Dit feit op zich kan reeds staven dat er sprake is van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Verder werpt verzoeker op dat hij talrijke documenten neerlegde in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming. Zo heeft hij een gedetailleerd medisch attest overgelegd waarin de verwonding aan de hand van zijn echtgenote wordt beschreven. De overeenstemmende verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote, evenals het overgelegde medisch attest, tonen het voorval met de familie van zijn overleden stiefvader voldoende aan. Verzoeker besluit dat de verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te oordelen dat op basis van het medisch attest de omstandigheden van het incident niet konden worden vastgesteld.

2.1.2. Op basis van wat voorafgaat vraagt verzoeker de Raad om hem de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in heel ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het commissariaat-generaal voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Ter staving van zijn betoog voegt verzoeker volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- medische attesten verzoekers moeder (stukken 3 en 4);
- USDOS, "2022 Country Reports on Human Rights Practices : Georgia" met vermelding weblink (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de Richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet, in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève mist dan ook juridische grondslag.

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 21 augustus 2023, getiteld "*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*", waarbij zijn huidig, tweede, verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken,

een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming - oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asiolverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming -, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

2.3.5. Waar verzoeker erop wijst dat hij zijn huidig verzoek om internationale bescherming meer dan twee jaar na de afsluiting van zijn vorig verzoek indiende en dit na te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst, waar zich nieuwe gebeurtenissen hebben voorgedaan en dat er in dat opzicht sprake is van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, verwijst de Raad vooreerst naar de definitie van 'volgend verzoek om internationale bescherming' zoals ingevoerd bij wet van 21 november 2017 tot wijziging van de Vreemdelingenwet en de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (*BS 12 maart 2018*): "*volgend verzoek om internationale bescherming : elk later verzoek om internationale bescherming dat wordt gedaan nadat een definitieve beslissing over een vorig verzoek is genomen, met inbegrip van de beslissingen genomen op basis van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 7° en 8°*" (artikel 1, § 1, 20°, van de Vreemdelingenwet). De parlementaire voorbereiding van voormelde wet van 21 november 2017 stelt dienaangaande dat deze definitie ook betrekking heeft op het verzoek om internationale bescherming dat wordt ingediend door een vreemdeling die tussen zijn vorig verzoek en zijn nieuw verzoek is teruggekeerd of beweert te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst, en die opwerpt dat hij daar nieuwe feiten van vervolging heeft ondergaan. De commissaris-generaal, op basis van de bevoegdheid die in artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet door de wetgever aan hem werd toegekend, onderzoekt of de (beweerde) terugkeer en de aangevoerde vervolgingen "*nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt*". Deze bevoegdheid impliceert, met name, dat de commissaris-generaal de werkelijkheid van de terugkeer en van de aangevoerde vervolgingen moet beoordelen, op basis van de elementen die voorgelegd worden door de verzoeker om internationale bescherming en de elementen die, in voorkomend geval, op een andere wijze ter beschikking zijn van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 23-24*). Voormeld artikel 1, § 1, 20°, van de Vreemdelingenwet is de omzetting in het Belgische recht van artikel 2, q), van richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), dat een "*volgend verzoek*" definieert als "*een later verzoek om internationale bescherming dat wordt gedaan nadat een definitieve beslissing over een vorig verzoek is genomen, met inbegrip van de gevallen waarin de verzoeker zijn verzoek expliciet heeft ingetrokken en de gevallen waarin de beslissingsautoriteit een verzoek heeft afgewezen na de impliciete intrekking ervan overeenkomstig artikel 28, lid 1*". Opdat het om een "*volgend verzoek*" gaat, geldt gelet op het voorgaande dus als enige voorwaarde dat voordien een definitieve beslissing over een vorig verzoek is genomen (zie ook RvS 21 september 2022, nr. 254.552). Vorig jaar heeft het Hof van Justitie overigens beslist dat artikel 33, lid 2, onder d), van de voormelde richtlijn 2013/32/EU aldus moet worden uitgelegd dat het er niet aan in de weg staat dat een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard, ongeacht, ten eerste, of de verzoeker naar zijn land van herkomst is teruggekeerd nadat zijn verzoek om internationale bescherming is afgewezen en voordat hij dat volgende verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, en ten tweede, of die terugkeer vrijwillig dan wel gedwongen was (HvJ 25 mei 2023, C-364/22 J.B., S.B., F.B./Bundesrepublik Deutschland). Het feit dat verzoeker, nadat een definitieve beslissing inzake zijn eerste beschermingsverzoek werd genomen, lange tijd terugkeerde naar zijn land van herkomst, hetgeen te dezen niet wordt betwist, verhindert derhalve niet dat het nieuwe verzoek kan beschouwd worden als een volgend verzoek om internationale bescherming, in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

Uit het voorgaande volgt dat elk nieuw verzoek om internationale bescherming dat wordt ingediend nadat in het kader van het vorig verzoek om internationale bescherming een definitieve beslissing genomen werd, als een volgend verzoek in de zin van de Vreemdelingenwet moet worden beschouwd. Het door verzoeker op 13 september 2022 ingediende verzoek om internationale bescherming werd dan ook terecht beschouwd als een "*volgend verzoek om internationale bescherming*".

De commissaris-generaal onderzoekt in dat geval op basis van de bevoegdheid die in artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet door de wetgever aan haar wordt toegekend of de (beweerde) terugkeer en de aangevoerde vervolgingen *“nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”*. De voormelde notie van *“nieuwe elementen”* dekt ook de hypothese van nieuwe feiten die voorkomen in het land van herkomst en waarvan de verzoeker het slachtoffer of de directe getuige was.

De loutere vaststelling dat de verzoeker om internationale bescherming in het kader van een volgend verzoek nieuwe elementen aanhaalt volstaat verder niet om het verzoek ontvankelijk te verklaren. De commissaris-generaal dient bij de beoordeling van nieuw aangevoerde elementen, zo weze herhaald, immers na te gaan of de aangevoerde elementen *“nieuw”* zijn in de zin dat zij *“de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”*, met andere woorden of ze van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. Dit is *in casu* niet het geval, zoals correct wordt geoordeeld in de bestreden beslissing die ten aanzien van verzoeker is genomen en zoals blijkt uit wat hierna zal volgen.

2.3.6. Verzoeker stelt verder dat de verwerende partij geen beslissing tot niet-ontvankelijkheid kon nemen ten aanzien van hem en een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van zijn echtgenote, terwijl hun verzoeken op dezelfde feiten en omstandigheden waren gebaseerd. Volgens verzoeker kon de verwerende partij, indien zij van mening was dat de identieke gebeurtenissen die zijn echtgenote heeft verklaard een beoordeling ten gronde vereisten, zijn verzoek redelijkerwijze niet als niet-ontvankelijk verklaren.

De Raad werpt op dat het feit dat verzoeker een tweede verzoek en zijn echtgenote een eerste verzoek indiende rechtvaardigt dat zijn verzoek, om de hierboven vermelde redenen als niet-ontvankelijk kan worden verklaard terwijl ten aanzien van zijn echtgenote een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden genomen. Aangezien verzoekers echtgenote, K.A., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer 301 011, zich op dezelfde asielmotieven steunt als deze die door verzoeker in het kader van zijn tweede verzoek werden aangehaald, hetgeen door verzoeker in wezen ook geenszins wordt betwist, kon de commissaris-generaal verwijzen naar de beoordeling van deze motieven in de beslissing genomen ten aanzien van verzoeker. Uit de stukken van het gezamenlijk administratief dossier blijkt, zoals terecht wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekers echtgenote, duidelijk en genoegzaam dat verzoekster zich in het kader van haar voorliggende eerste verzoek om internationale bescherming integraal steunde op dezelfde asielmotieven als deze die haar echtgenoot aanvoerde in het kader van diens tweede verzoek om internationale bescherming en dat zij geen eigen, individuele en aan haar persoon en situatie verbonden asielmotieven aanvoerde. Bijgevolg vermocht de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de echtgenote van verzoeker, wel degelijk op dienstige wijze te verwijzen naar en te citeren uit de beslissing die de verwerende partij nam ten aanzien van verzoeker.

De conclusie die aan de beide beoordelingen werd gehecht is verschillend, in dat opzicht dat in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker wordt gesteld dat zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, terwijl in de beslissing genomen ten aanzien van zijn echtgenote wordt geconcludeerd, na integrale herneming van de motieven van de beslissing genomen ten aanzien van verzoeker, dat zij niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat er ook van zij, de verwerende partij vermocht - wat verzoeker betreft - over te gaan tot de niet-ontvankelijkheidsverklaring van zijn volgend, tweede, verzoek om internationale bescherming en de motieven die daarvoor worden aangereikt in de bestreden beslissing kunnen, samengelezen, dit motief schragen, zoals blijkt uit wat volgt.

2.3.7. In het kader van het huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoeker meerdere asielmotieven aanhaalt. Zo blijft hij vooreerst volharden in de problemen met zijn biologische vader, zoals reeds aangehaald in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek. Verder haalt hij volgende nieuwe motieven aan: problemen met de familie van zijn moeder omwille van haar seksuele geaardheid, problemen met de familie van zijn overleden stiefvader

eveneens omwille van de seksuele geaardheid van zijn moeder en problemen met de vader van een vriend, een politiemann, naar aanleiding van een autoaccident waarbij zijn vriend ten gevolge van het opgelopen hoofdtrauma een psychische stoornis ontwikkelde.

Ter staving van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoeker in de loop van de administratieve procedure menig stuk neer. Het gaat om zijn huwelijkscertificaat, het rijbewijs van zijn echtgenote, een attest van een verwonding die zijn vrouw opliep en een foto van een verwonding aan een hand, een attest van de politie dat bevestigt dat hij betrokken was bij een autoaccident op 8 maart 2017, getuigenverklaringen van zijn schoonmoeder en -zus en een foto van hun identiteitskaarten en verzoeken om informatie gericht tot de politie van zijn schoonmoeder en -zus.

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen, maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.8. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet, in aanmerking komt. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter de gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.3.9. Wat de problemen met zijn biologische vader betreft, merkt de Raad op dat verzoekers bijkomende verklaringen in dit verband (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 6) betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet. Dit eerste verzoek werd door de commissaris-generaal kennelijk ongegrond bevonden, onder meer omdat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas sterk was aangetast door de volatilititeit van zijn verklaringen met betrekking tot de volgorde van de verschillende vervolgingsfeiten, door het gebrek aan informatie over zijn eigen biologische vader, alsook door het gebrek aan logica in het gehele verhaal dat uit zijn verklaringen naar voren kwam. Het tegen deze beslissing ingestelde beroep werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 248 951 van 11 februari 2021. Aangezien verzoeker geen cassatieberoep instelde bij de Raad van State resten er hem geen verdere beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot zijn eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens er, wat hem betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt, *quod non in casu*. De door verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek aangehaalde verklaringen, te weten dat zijn biologische vader hem lastigviel en hem, toen hij terug was in Georgië, wou zien en geprobeerd heeft, zonder succes, hem in een auto te krijgen, liggen immers volledig in het verlengde van iets dat op geen enkele manier als aangetoond wordt beschouwd. De Raad sluit zich dan ook aan bij de commissaris-generaal waar deze stelt dat deze verklaringen geen aanleiding kunnen geven tot een nieuwe beoordeling van verzoekers asielrelaas en dat zij niet van die aard zijn om de vastgestelde ongelooftwaardigheid op te heffen.

2.3.10. Wat de nieuw aangevoerde problemen betreft, wordt vooreerst ingegaan op de beweerde problemen van verzoeker met de familie van zijn moeder, meer bepaald met zijn oom, toen hij in maart 2021 terugkeerde naar Georgië en bij wie hij de eerste twee weken verbleef. Wat het beweerde ondergane fysiek geweld betreft, stipt de Raad vooreerst aan dat verzoeker hierover niet consistent was in zijn eigen opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde hij bij het commissariaat-generaal aanvankelijk dat zijn oom, de broer van zijn moeder, hem mondeling bedreigde en hem een paar keer heeft geprobeerd fysiek te raken nadat duidelijk was geworden, twee weken na verzoekers terugkeer naar Georgië, dat zijn moeder op vrouwen valt. Volgens verzoeker gebeurde dit toen hij naar zijn appartement ging, gelegen in hetzelfde gebouw als waar zijn oom woont (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5). In de loop van het persoonlijk onderhoud verandert verzoeker het geweer van schouder waar hij verklaart dat er sprake was van fysiek geweld en dat hij bijna dagelijks van zijn oom klappen kreeg (*ibid.*, p. 7-8). Er is een wezenlijk verschil tussen een paar keer proberen fysiek iemand raken en het bijna dagelijks toebrengen van slagen. Alleen in dit opzicht al kan ernstig getwijfeld worden aan verzoekers verklaringen dienaangaande.

In het verzoekschrift houdt verzoeker vast aan zijn bewering dat hij het slachtoffer was van fysiek geweld door zijn oom bij terugkeer naar Georgië toen deze kennis kreeg van de seksuele geaardheid van verzoekers moeder. Uit de lezing van de notities van de persoonlijke onderhouden van verzoekers moeder in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer 301 235, blijkt dat verzoekers moeder nergens verklaarde dat haar broer, waar verzoeker twee weken verbleef bij terugkeer naar Georgië, verzoeker fysiek zou belaagd hebben of dit zou hebben geprobeerd. Verzoekers moeder verklaarde daarenboven dat, nadat verzoeker op straat werd gezet door zijn oom, haar broers verzoeker niet meer hebben gecontacteerd, noch gezien en dat er verder niets meer zou zijn gebeurd, wat in schril contrast staat met verzoekers eigen verklaringen (administratief dossier RvV 301 235, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 11 mei 2023, p. 11). Daar komt nog bij dat verzoekers echtgenote verklaarde dat verzoekers oom hem aan het pesten was, hem zat op te jagen, meer te provoceren en dat zij niet wist dat verzoeker door zijn oom ook fysiek werd aangevallen (administratief dossier RvV 301 011, notities persoonlijk onderhoud, p. 4).

Waar kan worden aangenomen dat verzoeker zijn in België verblijvende moeder wou beschermen door haar niet de gehele waarheid over het geweld te vertellen, gelet ook op haar psychische kwetsbaarheid (zie *infra*), en wat de onderling tegenstrijdige verklaringen op dit punt zou kunnen verklaren, kan redelijkerwijze niet worden ingezien waarom verzoeker zelf opeenvolgende tegenstrijdige verklaringen over de effectiviteit en de frequentie van het geweld zou afleggen en waarom verzoekers echtgenote dermate met verzoekers verklaringen tegenstrijdige elementen zou aanhalen en enkel sprak over pesterijen en provocaties en geenszins over fysiek herhaaldelijk geweld.

Wat dit laatste betreft, kan niet worden ingezien waarom verzoeker zijn echtgenote niet zou hebben ingelicht over het bijna dagelijks fysiek geweld uitgaande van zijn oom. Immers, indien verzoeker en zijn echtgenote werkelijk een ernstige en oprechte vrees voor vervolging koesterden, kan worden verwacht dat zij het terdege over hun gezamenlijke asielmotieven zouden hebben gehad in het kader van hun tegelijkertijd ingediende verzoeken om internationale bescherming en dan ook eensluidende verklaringen zouden afleggen omtrent de kernelementen in hun gezamenlijke asielaansluiting. Dat verzoeker en zijn echtgenote dermate tegenstrijdige verklaringen aflegden over een dusdanig cruciaal element in hun aansluiting, laat niet toe, samen genomen met de tegenstrijdigheid tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen zelf, nog enig geloof te hechten aan dit asielmotief. Waar in het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoekers echtgenote verklaarde dat verzoeker haar nooit details vertelde omdat hij weet dat zij zich zorgen maakt, merkt de Raad op dat, gezien verzoeker en zijn echtgenote hun land en regio van herkomst zouden hebben verlaten of er niet willen naar terugkeren omwille van dezelfde problemen en uit hoofde van dezelfde vrees voor vervolging, gezien zij beiden een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en gezien zij zich daarbij beroepen op dezelfde asielmotieven en vrees, redelijkerwijze van hen mocht worden verwacht dat zij, al was het maar met het oogmerk op hun verzoek om internationale bescherming en om hun aansluiting daarbij op een gedegen wijze uiteen te kunnen zetten en te kunnen stofferen met de nodige achtergrondinformatie, elkaar zouden hebben geïnformeerd en het terdege zouden hebben gehad over hun gezamenlijke asielmotieven, zeker voor wat betreft de kernelementen in hun aansluiting. Het gegeven dat verzoeker bijna dagelijks fysiek belaagd zou zijn geweest door zijn oom betreft geenszins een detail, maar een wezenlijk element van één van de vier thans ten berde gebrachte asielmotieven. Waar tot slot wordt aangehaald dat verzoeker en zijn echtgenote zijn getrouwd in december 2021 en het bijna dagelijkse geweld is begonnen toen verzoeker in maart 2021, acht maanden vóór zijn huwelijk, naar Georgië terugkeerde, wijst de Raad er nog op dat verzoeker en zijn echtgenote reeds een relatie hadden sinds 19 januari 2017 en dat verzoeker aangaf dat hij na de definitieve beslissing inzake zijn eerste verzoek om internationale bescherming wou terugkeren naar Georgië om er samen met zijn toekomstige vrouw zijn leven verder te zetten (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 4), zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker zijn verloofde, met wie hij reeds lang een relatie had en met wie hij in contact stond, hiervan niet op de hoogte zou hebben gebracht, noch toen de feiten zich zouden hebben voorgedaan, noch naderhand gelet op de gezamenlijke vlucht en de gezamenlijke beweerde nood aan internationale bescherming.

2.3.11. Wat de beweerde problemen met de familie van verzoekers overleden stiefvader betreft, blijkt uit een vergelijking van de persoonlijke onderhouden van verzoeker en diens moeder dat zij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegden. Verzoeker van zijn kant verklaarde dat, ergens in juni 2022, de zus van zijn stiefvader en haar criminele man het appartement binnenvielen, hem hebben geslagen en zijn echtgenote hebben geduwd, die op glas viel en haar hand verwondde (administratief dossiers, notities persoonlijk onderhoud, p. 6-7). Verzoekers moeder verklaarde dan weer dat er door de familie van haar overleden echtgenoot, verzoekers stiefvader, geen fysiek geweld is gebruikt tegen verzoeker (administratief dossier RvV 301 235, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 11 mei 2023, p. 11). Dat

verzoekers moeder niet aanwezig was bij de feiten kan, in weerwil van wat in het verzoekschrift lijkt te worden voorgehouden, geen verklaring bieden voor het gegeven dat zij hierover in België en op basis van de informatie waarover zij beschikte dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde.

Hoewel ook hier kan worden aangenomen dat verzoeker zijn moeder niet over het fysiek geweld door de familie van zijn overleden stiefvader zou hebben willen vertellen gelet op haar psychische kwetsbaarheid, kan niet worden ingezien waarom verzoekers moeder daarentegen uitdrukkelijk en ondubbelzinnig verklaarde dat het de familie van verzoekers vriend, die gewond raakte in het autoaccident, was die bij verzoeker was binnengedrongen en dat er toen een incident is gebeurd waarbij tegen verzoeker geweld was gebruikt en waarbij verzoekers echtgenote verwond geraakte aan haar hand (*ibid.*, p. 11). Aangezien zij zelf niet bij het bewuste incident aanwezig was, moest zij dit hebben vernomen van haar zoon, verzoeker. Dat hij dus niet alle details zou hebben willen geven over alle gebeurtenissen, dient dan ook met een korrel zout te worden genomen. Waar wordt aangehaald dat zijn moeder verschillende gebeurtenissen had gewisseld en dat er sprake was van een misverstand van haar kant, gelet op haar psychische kwetsbaarheid, kan dit nog enigszins worden aangenomen, al dient te worden opgemerkt dat de psychische problematiek van verzoekers moeder terdege door de commissaris-generaal in rekening werd gebracht bij de behandeling van haar tweede beschermingsverzoek en dat deze problematiek haar niet gehinderd heeft om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure, zoals ook blijkt uit de volgende overwegingen van 's Raads arrest nr. 302 014 van 21 februari 2024 waarin uitspraak wordt gedaan over het door verzoekers moeder ingestelde beroep (RvV 301 235):

“2.3.6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en de medische en psychologische problematiek

Artikel 48/9, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze ingegaan op de bijzondere procedurele noden en aan verzoekster werden steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van haar beschermingsverzoek. Er wordt besloten dat in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten in het kader van de onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de door u neergelegde attesten, d.d. 09.05.2023, 28.04.2023, 26.12.2022, 21.10.2022, 02.08.2022, 17.08.2022, 04.07.2022, 01.07.2022, 15.03.2022, 11.02.2022, 21.01.2022, blijkt onder meer dat u lijdt aan een depressie, dat u concentratieproblemen hebt, lijdt aan slapeloosheid en vermoeidheid, schuldgevoelens, negatieve gedachten, vergeetachtigheid en een verlies aan hoop. Verder verklaarde u volgens een rapport soms angstaanvallen te hebben. In een attest d.d. 21.10.2022 van dokter C.-R. en psycholoog K. wordt vermeld dat u niet in staat zou zijn gehoord te worden in het kader van een interview omwille van uw psychische toestand. U lijdt aan PTSD en een reactieve depressie. Verder in het verslag wordt ook gesteld dat het voor u moeilijk is om op vragen te antwoorden die verband houden met uw leven en uw traumatisch verleden.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd bij aanvang van de gehoren op het CGVS telkens gepolst naar uw welzijn en eventuele problemen die u zouden verhinderen deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op 5 januari 2023 verklaart u zich goed te voelen en vermeldt u geen gezondheidsproblemen die u zouden kunnen hinderen bij het verloop van het interview. Vrijwel meteen erna duidt u wel op geheugenproblemen. U hebt problemen met jaartallen en u bent ook angstig (CGVS I, p. 2-3). U verklaart tijdens het tweede gehoor aanvankelijk stress te hebben, maar geen andere problemen die het interview zouden kunnen hinderen. Even later haalt u aan geheugen- en concentratieproblemen te hebben, waardoor u soms moet nadenken om op de gestelde vragen te kunnen antwoorden en u vraagt hier rekening mee te houden. Er wordt u verzekerd dat hiermee tijdens het persoonlijk onderhoud rekening gehouden wordt en er wordt u gevraagd

om eventuele problemen of moeilijkheden onmiddellijk te melden (CGVS II, p. 2-3). Uit de notities van uw persoonlijke onderhouden blijkt dat deze op normale wijze zijn verlopen. Op grond hiervan kunnen geen problemen worden vastgesteld waaruit zou blijken dat u niet in de mogelijkheid was uw relaas op degelijke wijze uiteen te zetten. Ook data en periodes bleek u doorgaans goed te kunnen weergeven indien hierom gevraagd werd. U bleek op elk moment, zowel tijdens de gehoren op het CGVS als tijdens het gesprek op de DVZ, in staat uw asielmotieven op duidelijke wijze weer te geven en op elke vraag een passend, samenhangend en concreet antwoord te bieden. Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud had u geen opmerkingen betreffende het verloop van het gesprek, u had de tolk en de vragen goed begrepen. Uw advocaat merkte op dat het soms moeilijk is voor u om over uw leven te spreken en u te situeren in de tijd, maar u algemeen coherent bleef wat betreft de chronologische volgorde (CGVS I, p. 18-19). Op het einde van het tweede onderhoud antwoordt u eveneens bevestigend wanneer gevraagd wordt of u de tolk goed begreep en de vragen voor u duidelijk waren. Uw advocaat merkt in dit verband niets op (CGVS II, p. 20). Verder maakte u noch uw advocaat op enig moment opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud of de onmogelijkheid van uzelf om de vragen te begrijpen of te beantwoorden. Tot slot kan nog worden aangestipt dat u of uw advocaat noch bij aanvang van de procedure in het kader van uw tweede verzoek, noch op enig ander moment heeft aangegeven dat u omwille van uw psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de gevoerde procedure of aan een persoonlijk onderhoud. Nochtans krijgt u al geruime tijd psychologische begeleiding. U hebt persoonlijk ook nooit enig bezwaar geuit tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhouden op het CGVS. Voor de volledigheid wordt bovendien nog vastgesteld dat nergens uit de door u neergelegde medische verslagen concreet blijkt hoe, op welke manier en in welke mate uw mentale toestand van invloed zou zijn op uw deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. Wat betreft uw geheugenproblemen wordt eveneens nergens verduidelijkt op welke manier en op welke momenten deze zich manifesteren en wat de concrete draagwijdte en ernst van deze problemen zouden zijn. Uit een verslag van 21.10.2022 blijkt verder dat u een coherent, helder en gestructureerd discours weergeeft. Er zijn dan ook geen indicaties dat u niet in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen of om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Ten slotte spreekt het voor zich dat bij de vaststelling van bepaalde onwetendheden of tegenstrijdigheden enerzijds wordt ingeschat in hoeverre dergelijke lacune of inconsistentie al dan niet een aannemelijke verklaring zou hebben of niet. Bovendien werd u in de gelegenheid gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud te reageren op de gedane vaststellingen en wordt deze reactie meegenomen in de beoordeling van de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster brengt hier geen verweer tegen in.

In het verzoekschrift wordt gestipuleerd dat de “beweerde inconsistenties” verklaard kunnen worden door verzoeksters ernstige psychische problemen, die ter kennis van de verwerende partij zijn gebracht. Er wordt aangehaald dat het verzoek tot medische regularisatie ontvankelijk werd verklaard. Verder wordt gesteld dat het psychiatrische rapport vermeldt dat verzoekster aanzienlijke cognitieve problemen heeft (geheugen-, concentratie- en aandachtsproblemen), dat zij een psychotherapeutische behandeling ondergaat bij een psycholoog en dat zij medicatie nodig heeft. Volgens verzoekster kunnen de door de verwerende partij aangevoerde punten van kritiek rechtstreeks in verband worden gebracht met haar stoornissen.

De Raad merkt op dat uit de hierboven weergegeven passages niet blijkt dat cognitieve problemen verzoekster hebben verhinderd om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure en om tijdens de onderscheiden onderhouden volwaardige verklaringen af te leggen. Het weze herhaald dat de psychische problemen van verzoekster, zoals geattesteerd in het geheel van de tijdens de administratieve procedure neergelegde en aan het verzoekschrift gevoegde documenten, niet in twijfel worden getrokken. Evenwel blijkt niet dat deze haar ervan hebben weerhouden om op gedegen wijze verklaringen betreffende haar ervaringen af te leggen en toe te lichten. In het verzoekschrift wordt overigens slechts op zeer algemene wijze opgeworpen dat verzoeksters ernstige psychische problemen de beweerde inconsistenties kunnen verklaren en dat de aangevoerde punten van kritiek rechtstreeks in verband kunnen worden gebracht met haar stoornissen, evenwel zonder ook maar enige nadere toelichting te verstrekken over welke inconsistenties het precies gaat en hoe, wat en waar haar psychische problemen hiertoe geleid zouden hebben. In zoverre verzoekster hiermee tracht aan te geven dat alle in de bestreden beslissing weerhouden inconsistenties terug te brengen zijn naar haar psychische problematiek, gaat zij voorbij aan de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal dat steunmaatregelen werden

verleend, dat uit de lezing van de persoonlijke onderhouden blijkt dat deze op normale wijze zijn verlopen, dat verzoekster doorgaans in staat bleek ook data en periodes goed te kunnen weergeven, dat zij in staat bleek haar asielmotieven op duidelijke wijze weer te geven en op elke vraag een passend, samenhangend en concreet antwoord te bieden, dat zij, noch haar advocaat opmerkingen maakten over het verloop van de persoonlijke onderhouden of de onmogelijkheid van verzoekster om de vragen te begrijpen of te beantwoorden, dat op geen enkel moment door haar of haar advocaat werd aangegeven dat verzoekster omwille van haar psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de gevoerde procedure of aan een persoonlijk onderhoud en dat er uit de tijdens de administratieve procedure neergelegde attesten geen indicaties blijken dat zij niet in staat was om volwaardige wijze verklaringen af te leggen of om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Verzoekster slaagt er niet in aan het geheel voor voorgaande bevindingen afbreuk te doen, ook niet met de bij het verzoekschrift gevoegde medische attesten, waarvan het merendeel reeds was neergelegd tijdens de administratieve procedure en waarvan de nieuwe attesten in het verlengde liggen van de reeds beoordeelde en geen nieuwe inzichten aanleveren die aan het voorgaande afbreuk vermogen te doen.

Tot slot werpt de Raad op dat verzoekster zich, wat betreft haar medische problemen, reeds heeft gericht tot de daarvoor geëigende procedure van de aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dat zij in het verzoekschrift aangeeft dat haar aanvraag inmiddels ontvankelijk is verklaard.”

De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde attesten van zijn moeder zijn in bovenstaande beoordeling reeds in rekening gebracht.

Verder, waar verzoeker erop wijst dat er geen enkele tegenstrijdigheid is vastgesteld tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote, die wel degelijk bij de kwetsieuzen feiten aanwezig was, stipt de Raad aan dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit (*in casu* onderlinge) tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen en dat verzoeker te dezen hoe dan ook, zoals *infra* genoegzaam zal blijken, niet aannemelijk maakt dat hij voor de beweerdde problemen met de familie van zijn overleden stiefvader geen beroep zou kunnen doen op nationale bescherming. Dat verzoeker en zijn echtgenote over deze problemen geen tegenstrijdige verklaringen aflegden, betreft een argument dat dan ook niet relevant is.

Verzoeker haalt in dit verband tot slot nog aan dat hij een gedetailleerd medisch attest heeft overgelegd waarin de verwonding aan de hand van zijn echtgenote wordt beschreven. De overeenstemmende verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote, evenals het overgelegde medisch attest, tonen het voorval volgens hem voldoende aan. Verzoeker besluit dat de verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te oordelen dat op basis van het medisch attest de omstandigheden van het incident niet konden worden vastgesteld. Inzake het betreffende door verzoeker neergelegde medisch attest, alsook over de neergelegde foto van een verwonding aan een hand (administratief dossier, map documenten, stuk 3), wordt in de bestreden beslissing terzake als volgt overwogen:

“Het attest van een verwonding die uw vrouw opliep aan haar hand en de foto van een verwonding aan een hand zijn inderdaad een indicatie van een specifieke verwonding aan de hand van uw vrouw. Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. De foto van een verwonding aan een hand kan ons evenmin iets vertellen over de context waarin de verwonding werd opgelopen.”

De Raad kan verzoeker niet bijtreden waar hij dienaangaande poneert dat de verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt. De Raad merkt op dat het medisch attest dat betrekking heeft op verzoekers echtgenote zich uitsluitend baseert op haar gezegden en zelf geen uitspraak doet over de precieze feitelijke omstandigheden en de context waarin de verwondingen werden opgelopen, noch over de redenen waarom deze verwondingen werden toegebracht. De arts bevestigt nergens in het voorliggende attest dat de vastgestelde verwonding daadwerkelijk overeenstemt met de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote over hoe zijn echtgenote deze heeft opgelopen, noch doet hij op enig andere wijze uitspraak over de fysieke oorzaak van de verwondingen. Er blijkt uit het medisch attest aldus niet dat de vastgestelde verwonding dermate overeenstemmend is met de verklaringen en dat geen andere oorzaken voor de vastgestelde verwonding mogelijk zijn. Uit het medisch attest kan *an sich* geen objectief

en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen de opgelopen verwondingen en de door verzoeker en diens echtgenote aangehaalde omstandigheden. Kortom, uit dit voorliggend medisch stuk blijkt niet dat de opgelopen verwonding met zekerheid of uitsluitend is toe te schrijven aan het beweerde incident.

2.3.12. Tot slot wordt over de beweerde problemen bij terugkeer naar Georgië in 2021 met de vader van een vriend, die betrokken was in hetzelfde autoaccident als verzoeker in 2017 en die ten gevolge daarvan een hoofdtrauma opliep en een psychische stoornis ontwikkelde, in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt geconsidereerd:

“Ten vierde verklaarde u ook nog dat u in 2017 een auto-ongeval had waarbij twee vrienden van u verwondingen hadden opgelopen. Eén van die vrienden had een hoofdtrauma opgelopen en ontwikkelde een psychische stoornis. De vader van die vriend, een politieagent, vond nu dat het allemaal uw schuld was. Die vader viel u bij terugkeer naar Georgië lastig en dreigde ermee u in de gevangenis op te sluiten. Zo werd u ook een paar keer tegengehouden met de scooter waarmee u zich in het kader van uw werk verplaatste door een politiepatrouille. De politiepatrouille probeerde uw scooter af te nemen (CGVS, S., 28.11.2022, p. 6). U vertelde echter niets over fysieke belaging of aanvallen door de vader van die vriend of door andere politiemannen. Uw moeder daarentegen verklaarde, zoals hoger aangegeven, dat de familie van uw vriend, die gewond geraakte in het autoaccident, bij jullie thuis in uw woning was binnengedrongen, en dat er toen een incident is gebeurd waarbij tegen u geweld is gebruikt en uw echtgenote verwond geraakte aan haar hand (CGVS, KA., 11.05.2023, p 11). Deze vaststelling ondergraaft ook de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag voor wat dit asielmotief betreft. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u ook geen bewijzen aanbrengt die erop zouden wijzen dat het afnemen van die scooter meer is dan het resultaat van een reguliere controle van een voertuig.”

Verzoeker laat dit motief geheel onbesproken in het verzoekschrift zodat het bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.3.13. Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legde verzoeker heel wat documenten neer tijdens de administratieve procedure (administratief dossier, map documenten). Inzake deze door verzoeker bijgebrachte documenten treedt de Raad de verwerende partij bij in volgende motivering, dewelke door verzoeker, met uitzondering van de beoordeling van het medisch attest van zijn echtgenote en de foto van de verwonding aan een hand wat onder punt 2.3.11. reeds aan bod is gekomen, geheel ongemeoid gelaten wordt:

“De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw huwelijkscertificaat en het rijbewijs van uw vrouw attesteren enkel uw identiteit en die van uw echtgenote, die niet ter discussie staat.

(...)

Het attest van de politie dat bevestigt dat u betrokken was bij een autoaccident op 8 maart 2017 is weliswaar een indicatie voor het autoaccident en uw betrokkenheid daarbij maar is absoluut geen indicatie voor de door u beweerde ondergane vervolgingsfeiten, met name de dreigementen om u in de gevangenis op te sluiten en de pesterijen door de vader van een van de slachtoffers van het autoaccident. Bovendien, om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. De getuigenverklaringen van uw schoonmoeder M. G. en van uw schoonzus K. K. maken melding van een incident, een beschieting van de deur van uw huis, op 20 december 2022. Nog los van het gesolliciteerd karakter van deze verklaringen, gezien het schoonfamilie van u betreft, moet echter worden opgemerkt dat uit deze documenten niet kan blijken op welke van de door u verklaarde vervolgingsfeiten deze documenten van toepassing zijn, feiten die zelf dateren van 20 december 2022, toen u al terug in België was volgens uw verklaringen. We wijzen er ook op dat uit de getuigenverklaringen zelf blijkt dat de daders van de feiten waarop de getuigenverklaringen betrekking hebben niet bekend zijn, zodat deze documenten dan sowieso ook niet kunnen dienen tot bewijs van een van de vier asielmotieven. De foto's van de identiteitskaart van uw schoonmoeder M. G. en van uw schoonzus K. K. geven enkel de identiteit aan van de getuigen, wat op zich niet ter discussie staat. De verzoeken om informatie, gericht tot de politie, maar zonder ondertekening door de politie en zonder stempel, van uw schoonmoeder en van uw schoonzus hebben eveneens een gesolliciteerd karakter, gezien het schoonfamilie van u betreft. Er moet, zoals hoger reeds aangegeven voor de getuigenverklaringen, ook voor de verzoeken om informatie gericht aan de politie worden opgemerkt dat uit deze documenten niet kan blijken op welke van de door u verklaarde vervolgingsfeiten deze documenten van toepassing zijn. We wijzen er eveneens op dat uit de verzoeken om informatie zelf blijkt dat de daders van de feiten waarop de verzoeken om

informatie van toepassing zijn niet bekend zijn, zodat deze documenten dan sowieso ook niet kunnen dienen tot bewijs van een van de vier asielmotieven.”

2.3.14. Vervolgens merkt de Raad nog op dat, zelfs al zou enig geloof kunnen worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen, verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat hij voor deze problemen of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Georgië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de Georgische autoriteiten.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente “*COI Focus*” betreffende “*Georgië – Algemene situatie*” van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare *COI Focus* van 16 januari 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij slaagt hier evenwel niet in. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terdege als volgt overwogen:

“Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U bent niet naar de politie geweest om u te beschermen tegen de broer van uw moeder, tegen de familie van uw stiefvader of tegen uw biologische vader. U gaf aan dat het helemaal geen zin had om naar de politie toe te stappen. De politie zou immers samenwerken met de criminele autoriteit, waar u ook problemen mee had. Dit kan echter helemaal niet als een verschoning worden gezien om de politie niet te contacteren. Uw verklaringen dat de politie samenwerkt met de criminele autoriteit is immers louter een blote bewering, waar u niet het minst bewijs voor aanbrengt. U contacteerde evenmin een advocaat om te zien wat u kon doen in uw situatie. U verklaarde geen tijd meer te hebben gehad om een advocaat te kunnen raadplegen. U heeft ook geen andere stappen gezet om uzelf te beschermen (CGVS, S., 28.11.2022, p. 12-13). Daarnaast heeft u ook geen stappen gezet om u te beschermen tegen de vader of de familie van de vroegere vriend met gezondheidsproblemen door het autoaccident. U heeft zich ook niet geïnformeerd om te zien of er een mogelijkheid was om een klacht in te dienen tegen de vader van die vriend, een politiemans. U heeft ook geen advocaat geraadpleegd in dit verband. U zou geen stappen hebben kunnen zetten omdat die man zelf bij de politie werkt (CGVS, S., 28.11.2022, p. 13). Het CGVS wil u er in dit verband dan ook op wijzen dat zelfs indien uw belagers effectief voor de politie werkten moet worden opgemerkt dat handelingen van individuele ambtenaren van veiligheidsdiensten niet kunnen worden gelijkgesteld met een georganiseerde vervolging en/of het toebrengen van ernstige schade door de Staat of op het niveau van de Staat. Een dergelijk persoon is geen vertegenwoordiging van het hele machtsapparaat van Georgië en derhalve volstaat uw uitleg niet om het niet inroepen van bescherming van de autoriteiten te rechtvaardigen. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.”

Verzoeker brengt hier geen dienstig verweer tegen in. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Waar verzoeker louter opwerpt dat de zus van zijn overleden stiefvader en diens echtgenoot lid waren van een criminele organisatie genaamd “*Thieves in law*” en dat de tolk op het einde van het persoonlijk onderhoud aangaf dat dit een criminele autoriteit betreft met groot gezag in het milieu, slaagt verzoeker er niet in met enig concreet begin van bewijs aan te tonen dat de beweerde belagers effectief deel van deze criminele organisatie uitmaken, laat staan dat dit hem zou verhinderen naar de politie te stappen, een advocaat onder de arm te nemen of andere stappen te zetten om zich te beschermen. Waar hij verder boudweg nogmaals opwerpt dat hij ook problemen had met de vader van zijn vriend, die lid was van de politie, doet hij dan weer geenszins afbreuk aan de door de Raad pertinent geachte en hierboven weergegeven onderbouwde overweging dat het gegeven dat deze vader politiemans is op zich niet volstaat om het niet inroepen van nationale bescherming te rechtvaardigen.

Evenmin kan verzoeker volstaan met een verwijzing naar algemene informatie over Georgië, meer bepaald een rapport van USDOS uit 2022, dat onder meer een gebrek aan onafhankelijkheid van de rechtelijke macht, de schending van het recht op een eerlijk proces, willekeurige aanhoudingen en de corruptie in het land aankaart (stuk 5 bij het verzoekschrift), om te verklaren waarom hij geen enkele poging heeft ondernomen om in Georgië nationale bescherming te verkrijgen voor de door hem aangehaalde problemen. Gezien verzoeker geenszins de moeite heeft genomen om ook maar enig nationaal beschermingsmiddel aan te wenden, zonder dat hij hiervoor een gegronde reden kan aanhalen, kan hij geen beroep doen op internationale bescherming.

Ook het loutere feit dat Georgië niet opnieuw opgenomen werd in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023, doet *an sich* geen afbreuk aan voormelde

vaststellingen omtrent de situatie in Georgië, noch volstaat dit (evenmin als de aangevoerde algemene informatie) om aan te tonen dat de informatie waarop deze vaststellingen gesteund zijn achterhaald is. Het gegeven dat het herkomstland van verzoeker niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat zijn verzoek niet behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet van toepassing is op hem.

Gelet op het voorgaande, overtuigt verzoeker niet dat hij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hem gevreesde problemen – los van de vraag naar de geloofwaardigheid ervan – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden. Hij toont aldus niet aan dat in zijn geval geen doeltreffende, niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat hij daartoe geen toegang zou hebben en hij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.

2.3.15. In acht genomen hetgeen voorafgaat worden er geen nieuwe elementen of feiten door verzoeker neergelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.3.16. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (volgend) verzoek toe te lichten. Voorts werd verzoeker, in het kader van een nieuw persoonlijk onderhoud, opnieuw gehoord door de commissaris-generaal op 28 november 2022. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven andermaal uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn huidig, volgend, verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (tweede) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.17. Uit het voorgaande blijkt evenzeer dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.18. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen kennelijke beoordelingsfout worden ontwaard.

2.3.19. Waar verzoeker in "*heel ondergeschikte orde*" vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de

Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

2.3.20. De Raad wijst ten slotte nog op de arresten met nrs. X en X van 21 februari 2024, waarin uitspraak is gedaan over de beroepen, ingediend door respectievelijk verzoekers echtgenote (bekend onder rolnummer RvV X) en verzoekers moeder (bekend onder rolnummer RvV X).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS